

Między przypadkiem a systemem

Prace tego autora, choć szalenie precyzyjne i perfekcyjne w swej ostatecznej formie nie wynikają z zastosowania rygorystycznego systemu, którego stosowanie mogłoby stać się fundamentem indywidualnego stylu, od którego konsekwentnie autor się wzdraga. W procesie ich tworzenia dyscyplina formalna i intelektualna łączy się harmonijnie ze spontanicznością na etapie inspiracji przyszłego dzieła oraz z przypadkiem, zarówno związanym ze spontanicznością inspirującego widzenia, jak i występującym niekiedy w procesie realizacji dzieła. W nich obu autor akceptuje i wykorzystuje element przypadku, podejmuje decyzje formalne wcześniej nie zaplanowane. Co więcej, ostateczna forma części prac miewa charakter otwarty. Może się zmieniać wedle zasad kombinatoryki i permutacji lub w efekcie arbitralnej decyzji autora [...]

Systemowość, przypadek, kombinacja, permutacja, wielo-elementowość, wielo-obrazowość, abstrakcyjna forma, obraz manualny i mechaniczny obraz fotograficzny są tu nieprzypadkowe, nie stanowią przejawu braku jednoznacznego zdecydowania się na narzędzia, formy i techniki artystyczne. To są jedynie konieczne narzędzia, niezbędne, aby cel jego twórczości realizowanej przez poszukiwanie, jako ogólnej i konsekwentnie przestrzeganej zasady, mógł być zrealizowany. Pozwala to Łukawskiemu wykorzystać twórczo i z sukcesem pozornie trudne do pogodzenia w jednym działaniu system i przypadek, intelekt i zmysły. W pracach z ostatniego okresu zdaje się dominować nadrzędność zmysłu widzenia nad intelektem, być może wynika to z przekonania autora, że dzieło wizualne, przez sam fakt, że takim jest najpierw powinno przynieść odbiorcy, jego zmysłowi wzroku podobną satysfakcję wizualną jak twórca, a dopiero później ewentualną satysfakcję intelektualną wynikającą z rozszyfrowania systemu i metody.

Lech Lechowicz, fragmenty tekstu do katalogu

Mariusz Łukawski - urodził się w 1950 w Zakopanem, mieszka i pracuje w Łodzi. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego). Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1974 w Pracowniach: Projektowania Plakatu prof. Bogusława Balickiego oraz Fotografii i Filmu doc. Zbigniewa Dłubaka. W 1974 rozpoczął pracę w macierzystej uczelni na stanowisku asystenta w Pracowni Fotografii i Filmu prof. Zbigniewa Dłubaka. W roku 1976 wraz ze Zbigniewem Dłubakiem, Jarkiem Kudajem i Mirosławem Woźnicą założył grupę artystyczną Seminarium Warszawskie. W latach 1976-1981 członkowie SW brali udział w wystawach i sympozjach poświęconych awangardzie plastycznej lat 70. XX w. W 1997 zorganizował wraz z prof. Bogusławem Balickim na Wydziale Grafiki i Malarstwa ASP im. W. Strzemińskiego w Łodzi studia niestacjonarne ze specjalnością: Projektowanie Graficzne. W 2004 otrzymał tytuł profesora. Od 2012 jest prorektorem Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi.

Twórczość w zakresie projektowania graficznego, fotografii, malarstwa, grafiki i rysunku.